

Umblăm pe câmp fără popas

Lucian Blaga

Umblăm pe câmp fără popas
sub zodii prin târziul ceas.
Hotare, veac, tărâm s-au șters.
Mai suntem noi și-un univers.

Pierdem în noapte, rând pe rând,
tot ce sub noi era pământ.
Și mergem iar în gând, la pas.
Un cer deasupra ne-a rămas.

Vreo stea când cade din țării,
fără să vrei, spre ea te ții
și poala-ți potrivești, s-o prinzi.
Lucirea numai i-o cuprinzi.

Și cumpănim ce e, ce-a fost.
Noroc înalt, pornit cu rost,
ne-ntâmpină de sus prin vânt,
să nu ne-ajungă-n văi nicicând.